

Resolució 994/2022, d'1 de desembre

Número d'expedient de la Reclamació: 724/2022

Administració reclamada: Departament d'Empresa i Treball

Informació reclamada: Còpia d'un expedient de seguretat industrial.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: Els fonaments jurídics anteriors posen de manifest que l'únic dels límits invocats que ha estat objecte d'un raonament prou consistent de la seva concurrència i de les causes que en poden determinar l'aplicació és el relatiu a la protecció de la seguretat pública. Les consideracions sobre la necessitat de protegir dades d'identitat de persones físiques i drets de propietat intel·lectual són molt genèriques, no acrediten la concurrència dels límits indicats i, en qualsevol cas, es poden considerar resoltes amb una referència general a la necessitat de no divulgar la identitat de persones externes de l'Administració que no sigui rellevant per a la finalitat de l'accés i a la d'evitar una explotació il·legal dels drets de propietat intel·lectual. En relació amb el límit relatiu a la protecció de la seguretat pública, la seva eventual aplicació no pot desconèixer que qui demana la informació que l'afecta és un Ajuntament, i ho fa en exercici de les seves competències en matèria de seguretat en els llocs públics, protecció civil, protecció del medi ambient, defensa dels consumidors i usuaris, salubritat pública i esports (article 25.1, epígrafs a, c, f, g, h i m de la Llei 7/1985, reguladora de les bases del règim local) i, en general, dels interessos generals de la població. És a dir: que a l'interès general inherent a l'exercici del dret d'accés a la informació pública, l'Ajuntament reclamant hi suma els interessos generals que serveix amb l'exercici de les seves competències, que podrien resultar directament afectats per l'activitat industrial sobre la qual demana informació. No només això: en tant que responsable de la seguretat en els llocs públics i de serveis de protecció civil, l'Ajuntament és objectivament el primer interessat en protegir les condicions de seguretat en les que s'exerceix l'activitat industrial en relació amb la qual demana l'expedient. Des de la perspectiva de les empreses afectades, no sembla que l'accés sol·licitat les hagi de causar un perjudici significatiu. De les tres afectades, només una ha presentat al·legacions, que no incideixen en el límit de la seguretat pública (només es refereix a la protecció de dades personals i als drets de propietat intel·lectual, al·legacions que són ateses per aquesta Resolució, d'acord amb els fonaments jurídics anteriors), i les altres dues no n'han presentat, malgrat que una d'elles hagi requerit a la GAIP accés a tot l'expedient de la Reclamació i se li hagi ampliat el termini per formular-les.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Ajuntaments. Reclamacions interadministratives. Expedients. Seguretat industrial. Dades personals. Drets de propietat intel·lectual.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 10 d'agost de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 724/2022, presentada per un ajuntament contra el Departament d'Empresa i Treball (DET) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona

reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 7 d'abril de 2022, després de fer referència a la recepció d'un informe de seguretat industrial sobre l'ampliació d'una indústria farmacèutica, en el qual es comenta l'ús de què són objecte les pistes d'atletisme de la població, l'Ajuntament reclamant demana al DET aclariments a l'informe indicat i "còpia de l'expedient d'anàlisi quantitatiu del risc d'aquesta activitat tramitat l'any 2016, atès que no s'ha localitzat als arxius municipals cap resposta a la petició d'informe respecte a la intensitat dels usos de la pista d'atletisme". El 16 de maig de 2022 l'Ajuntament va reclamar resposta a la sol·licitud.
3. El 3 de juny de 2022, segons posa de manifest l'Ajuntament, el DET li va facilitar els aclariments sol·licitats a l'informe indicat a l'antecedent anterior, però no fa cap referència a la còpia de l'expedient d'anàlisi quantitativa sol·licitada.
4. La Reclamació presentada el 10 d'agost de 2022 posa de manifest que "l'art. 33 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, disposa que les sol·licituds d'accés a la informació pública s'han de resoldre en el termini d'un mes, a comptar del dia següent a la recepció de la sol·licitud. L'art. 35 de la Llei 19/2014, estableix que si l'Administració no resol i notifica dins el termini establert, la sol·licitud s'entén estimada i està obligada a facilitar l'accés a la informació pública. Dels antecedents exposats es comprova que ha transcorregut gairebé 4 mesos des de la sol·licitud inicial sense que s'hagi donat resposta a la petició de còpia de l'expedient d'anàlisi quantitatiu de risc del 2016 sol·licitada, per la qual cosa, malgrat que s'hauria de considerar estimada, la Subdirecció General de Seguretat Industrial, no ha facilitat l'accés a la informació sol·licitada. L'art. 39 de la Llei 19/2014, preveu que "1. Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol." En compliment de l'art. 42 de la Llei 19/2014, es manifesta que no es vol sol·licitar mediació amb l'Administració contra la qual es reclama, perquè malgrat les dues peticions formulades aquesta no ha donat resposta. SOL-LICITO: S'admeti a tràmit aquesta reclamació i, previs els tràmits oportuns, s'estimi la mateixa i es requereixi a la Subdirecció General de Seguretat Industrial de la Direcció General d'Indústria de la Generalitat de Catalunya, l'accés a l'expedient d'anàlisi quantitatiu de risc del 2016 de la indústria química xxxx".

5. El 18 d'agost de 2022 la GAIP fa el següent requeriment d'esmena a l'Ajuntament reclamant: "cal que aporte la còpia de la sol·licitud d'accés a la informació pública que va presentar a l'administració i la resposta de la Sub-direcció General de Seguretat Industrial de la Direcció General d'Indústria de la Generalitat de Catalunya a la sol·licitud. D'acord amb el que preveu el Manual de Reclamacions de la GAIP i l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, disposeu d'un termini de 10 dies per a fer-nos arribar aquesta documentació transcorregut el qual, si no heu esmenat aquestes mancances, s'entendrà que desistiu de la vostra reclamació. Així mateix us comuniquem que la tramitació de la reclamació resta suspesa mentre no rebem aquesta esmena o mentre transcorri el termini per a la seva presentació".
6. El 2 de setembre de 2022 la GAIP rep la reparació de l'esmena requerida.
7. El 12 de setembre de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
8. El 12 de setembre de 2022 la GAIP comunica la Reclamació al DET i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
9. El 6 d'octubre de 2022 la GAIP rep l'informe del DET, segons el qual l'accés a la informació pública sol·licitada s'ha de regir per la Llei 27/2006, d'accés a la informació ambiental, i fa les següents consideracions: "la documentació que integra l'expedient administratiu respecte del qual ha estat sol·licitat l'accés conté informació relativa a un establiment del sector petroquímic sotmès al règim jurídic establert per la normativa d'accidents greus que es troba en un major risc d'agressions. En aquest sentit, es considera que la petició d'accés a informació pública formulada afecta la seguretat pública atès que aquests tipus d'establiments reben la consideració sector estratègic, d'acord amb la Llei 8/2011, de 28 d'abril, per la qual s'estableixen mesures per a la protecció d'infraestructures crítiques. L'Annex d'aquesta Llei 8/2011, de 28 d'abril, inclou com a sector estratègic, el de la indústria química. I d'acord amb l'article 2 de la mateixa Llei, sector estratègic és "Cada una de las áreas diferenciadas dentro de la actividad laboral, económica y productiva, que proporciona un servicio esencial o que garantiza el ejercicio de la autoridad del Estado o de la seguridad del país. Su categorización viene determinada

en el annexo de esta norma". En aquest sentit, si s'examina el contingut del document d'Anàlisi Quantitatiu de Risc del mes de setembre de 2011, es pot comprovar que al mateix s'inclou la informació relativa a la identificació de les diverses àrees de l'activitat que es desenvolupa en aquest establiment i el risc exterior de cadascuna d'aquestes àrees; es determina la probabilitat de successos susceptibles de causar danys; es determinen les possibles conseqüències letals dels accidents; es determina una franja de seguretat i el possible risc social. Per tant, es desprèn que el document d'Anàlisi Quantitatiu de Risc conté un conjunt d'informació que cas de divulgar-se podria convertir aquest establiment amb més vulnerable a possibles atacs. Així mateix, cal tenir en compte que a l'expedient administratiu s'hi conté el document anomenat "Avaluació de l'Anàlisi Quantitatiu de Risc del centre de producció de Boehringer Ingelheim España, SA, a Malgrat de Mar" elaborat per l'empresa TNO en data 15 de desembre de 2016. En aquest document, es conté una descripció detallada de l'establiment i dels processos que s'hi duen a terme, així com dels tipus de productes que s'hi tracten i la quantitat de substàncies i es valoren els possibles successos que podrien afectar el funcionament de la planta química. Per tant, l'accés i possible divulgació de la informació que es conté en aquest document també podria convertir l'establiment amb més vulnerable a possibles atacs. Per tant, la seguretat pública quedaria afectada si s'atorga accés a la documentació que integra l'expedient administratiu atès que en el mateix s'hi conté informació la divulgació de la qual afecta a un sector estratègic i es pot concloure que concorre el límit de la seguretat pública vers l'accés sol·licitat previst per l'article 21.1 a) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència. Arribats a aquest punt, cal ponderar si en aplicació dels articles 20, 21 i 22 de la Llei 19/2014, ha de prevaldre el límit indicat o el dret d'accés a la informació pública exercit per la persona reclamant. D'acord amb l'article 22 de l'esmentada Llei, els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de la protecció i la seva aplicació ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. En el supòsit que ens ocupa, cal tenir en compte que el peticionari de l'accés és un ajuntament i que com a tal representa la concurrència d'un interès públic. En aquest sentit, cal tenir present que d'acord amb l'article 66.3, apartat g) del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, el municipi té competències pròpies en matèria de defensa d'usuaris i consumidors. Addicionalment, la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de Consum de Catalunya, atribueix als seus articles 126.10, 321.1 i 321.2 competències en matèria de defensa de consumidors i usuaris als ajuntaments. Per tant, cal concloure que un ajuntament pot actuar en defensa dels habitants del seu municipi i que, per tant, concorre un interès públic superior a favor de l'Ajuntament que justifica l'accés a la

documentació sol·licitada. Per últim, cal tenir present que en els documents esmentats que formen part de l'expedient administratiu han estat elaborats per dues empreses: l'Anàlisi Quantitatiu de Risc de l'any 2011 va ser elaborat per l'empresa Technip Iberia, SA, i el document anomenat "Avaluació de l'Anàlisi Quantitatiu de Risc del centre de producció de Boehringer Ingelheim España, SA, a Malgrat de Mar" per l'empresa TNO en data 15 de desembre de 2016. Així mateix, aquesta documentació afecta a l'empresa titular de l'establiment. En conseqüència, resulta necessari valorar si concorre el límit d'accés consistent en el secret professional i els drets de propietat industrial i intel·lectual previst per l'article 21, apartat g) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de Transparència. (...) En conseqüència es desprèn que malgrat es reconegui el dret d'accés de la persona sol·licitant als informes sol·licitats i se li faciliti còpia dels mateixos, l'ajuntament receptor d'aquesta informació pública no podrà fer un ús de la informació facilitada que vulneri el que preveu Reial Decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual. CONCLUSIONS 1. Resulta d'aplicació el límit al dret d'accés a la informació pública previst per l'article 21.1 a) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, relatiu a la seguretat pública. 2. Concorre un interès públic superior a favor de l'Ajuntament de Malgrat de Mar a favor de l'accés. 3. L'exercici del dret d'accés per part de l'Ajuntament de Malgrat de Mar s'ha d'efectuar d'acord amb el que preveu la normativa reguladora de la Propietat Intel·lectual. 4. Existeixen tercers que poden resultar afectats per l'accés que es reclama: AGC Pharma Chemicals Europe, SLU, titular de l'establiment; TNO, autora de l'avaluació de l'anàlisi quantitatiu de risc de l'any 2016 i Technip Iberia, SA, autora del document d'avaluació quantitatiu de risc de l'any 2011.

10. El 20 d'octubre de 2022 la GAIP trasllada la Reclamació a les empreses afectades, a les que atorga 10 dies per formular les al·legacions que considerin convenientes en defensa dels seus drets i interessos.
11. El 24 d'octubre de 2022 l'empresa afectada AGCPCE demana accedir a tota la documentació de l'expedient, a la qual cosa accedeix la GAIP el 3 de novembre de 2022, atorgant a l'empresa un nou termini per formular al·legacions.
12. El 10 de novembre de 2022 l'empresa afectada TNOC demana a la GAIP més informació sobre la Reclamació, als efectes de valorar si presenten al·legacions. L'endemà la GAIP facilita la informació addicional sol·licitada.
13. El 22 de novembre de 2022 TNOC presenta les següents al·legacions: "Mediante este correo le respondo por parte de TNO a la oportunidad para presentar nuestra posición como parte tercera interesada en Reclamación 174/2022. Si bien apreciamos poder proporcionar nuestras alegaciones lamentamos no haber recibido el informe al que se

refiere la reclamación ya que nos hubiera facilitado las alegaciones. Con respecto al informe al que, posiblemente, se refiere, me gustaría comentarle lo siguiente. Conforme al artículo 21(1)(f) de la ley 19/2014, de 29 de diciembre, el derecho al acceso a la información pública se puede ver afectado por la intimidad y los demás derechos privados legítimos. De acuerdo con este límite el nombrar de personas en el informe mencionado perjudica los derechos de privacidad de estas personas. Por lo cual le pedimos, conforme con lo que establece la ley, que no publique los nombres de las personas mencionadas en el informe. En artículo 21(1)(g) de la ley 19/2014, de 29 de diciembre, se establece también como límite al derecho de acceso a la información pública el secreto profesional y los derechos de propiedad intelectual e industrial. Teniendo en cuenta esta excepción le pedimos que revise el informe críticamente para asegurar que no se publique información confidencial (de TNO o de otras partes colaboradoras). Se trata en todo caso, aunque no exclusivamente, de acuerdos financieros realizados para la investigación y la composición de sustancias protegidas por el derecho de patentes cuya composición no sea de dominio público. Confiamos en su decisión respecto a la publicación del informe en cuestión, específicamente tomando en cuenta la proporcionalidad y temporalidad contenidos en el artículo 22 de la ley 19/2014, de 29 de diciembre, al sopesar el interés del solicitante en la publicación y la gran importancia de las operaciones comerciales de TNO y la privacidad de sus investigadores”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix

la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Valoració general del dret de l'Ajuntament reclamant a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada és una còpia de l'expedient d'anàlisi quantitatiu del risc d'una indústria farmacèutica tramitat l'any 2016. Es tracta d'una informació que, amb tota probabilitat, ha de ser qualificada com a informació pública, atesos els termes en els que defineix aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG (informació elaborada per l'Administració o/i que aquesta té en el seu poder). Al ser informació pública qualsevol persona té dret a accedir-hi (tant física, com jurídica, com és aquest cas), llevat que concorrin causes legals que en puguin determinar la denegació (articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG). L'informe del Departament i les al·legacions fetes per

una de les empreses afectades invoquen la concurrència de les causes següents de denegació de la informació pública sol·licitada: afectació de la seguretat pública (article 21.1.a LTAIPBG), intimitat i altres drets privats legítims (article 21.1.f LTAIPBG) i secret professional i drets de la propietat intel·lectual i industrial (article 21.1.g LTAIPBG).

Es valora tot seguit la concurrència d'aquests límits i, prèvia audiència de les terceres persones afectades, la seva ponderació amb els drets i interessos favorables a l'accés a la informació sol·licitat.

3. El límit de la seguretat pública

Segons l'article 21.1.a LTAIPBG, "el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: a) La seguretat pública (...)".

La concurrència d'aquest límit és justificada per l'informe del Departament en base a les consideracions següents. Per una banda, pel fet que el tipus d'establiment del qual es demana l'expedient de l'anàlisi quantitativa del risc formaria part del sector estratègic, ja que l'Annex de la Llei 8/2011, per la qual s'estableixen mesures per a la protecció d'infraestructures crítiques, inclou la indústria química, en concepte de sector estratègic. Per una altra, perquè el document d'Anàlisi Quantitativa del Risc de setembre de 2011 inclou informació sobre el risc exterior de cada una de les àrees de la indústria afectada per aquest procediment i determina una franja de seguretat, i el document d'Avaluació d'Anàlisi Quantitativa del Risc, elaborat el 2016, inclou informació sobre productes i processos productius utilitzats per la indústria afectada i es valoren els successos que podrien afectar el seu funcionament.

Es pot considerar establerta, per tant, la concurrència del límit al dret d'accés a la informació pública de l'afectació a la seguretat pública; el que caldrà valorar, i així es fa en el fonament jurídic sobre ponderació dels drets i interessos en joc, és si ha de prevaldre l'aplicació del límit o la garantia del dret d'accés a la informació sol·licitada.

4. Els límits de la intimitat i els altres drets privats legítims i de la protecció de dades personals

Les al·legacions aportades per una de les empreses afectades invoquen l'article 21.1 LTAIPBG, segons el qual "el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: (...) f) La intimitat i els altres drets privats legítims (...)". En base a aquest precepte, l'empresa al·legant demana que no siguin divulgats els noms de les persones esmentades a l'informe. De fet, és més que qüestionable que els noms de persones físiques puguin ser qualificats de dades íntimes. Ara

bé: el precepte que podria protegir aquesta informació és, més que l'invocat, l'article 24 LTAIPBG, segons el qual "1. S'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits. 2. Si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades".

D'acord amb aquest precepte, la identitat de persones físiques inclosa a informació pública es regeix per dos tipus de règims jurídics diferents: si les persones afectades estan relacionades amb l'organització i el funcionament de l'Administració (si són autoritats o empleats públics que consten a l'expedient com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions), com a criteri general la seva identitat ha de ser divulgada conjuntament amb la de la informació pública de la que formen part; en canvi, si es tracta de persones que no formen part de l'Administració, la seva identitat es pot divulgar, sempre amb criteris de minimització de dades personals, si és rellevant per a la finalitat de l'accés. No sembla que sigui rellevant a aquests efectes la identitat de persones que no formen part de l'Administració que hagin pogut intervenir a l'expedient sol·licitat, perquè la responsabilitat d'aquestes actuacions sembla atribuïble més a les empreses concernides que a persones físiques.

5. El límit del secret professional i dels drets de la propietat intel·lectual i industrial

Segons l'article 21.1 LTAIPBG, "El dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: (...) g) El secret professional i els drets de propietat intel·lectual i industrial (...)".

Les al·legacions presentades per una de les terceres empreses afectades invoquen aquest precepte per demanar que s'examini críticament la documentació sol·licitada per evitar divulgar informació confidencial. Ara bé: no li correspon a la GAIP valorar i determinar la informació que pot ser confidencial, sinó a les empreses afectades justificar quina part de la informació que les afecta mereix aquest qualificatiu de confidencial. I el cas és que cap de les tres a les quals s'ha donat audiència han justificat mínimament la presència d'informació confidencial a l'expedient sol·licitat. Per tant, no queda acreditada la concurrència d'aquest límit.

Tanmateix, l'informe del Departament considera que l'Ajuntament receptor d'aquesta informació pública no podrà fer un ús de la informació facilitada que vulneri el que preveu Reial Decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual. En la mesura que l'expedient sol·licitat contingui projectes o treballs de contingut

intel·lectual, que siguin originals i de titularitat privada, certament l'Ajuntament reclamant no els podrà fer objecte d'explotació.

6. *Audiència de les terceres persones afectades*

Segons l'article 34.1 RGAIP, "quan, a la vista de l'expedient, la Comissió consideri que la reclamació pot afectar els drets de terceres persones, hagin estat part o no del procediment d'accés, la Comissió els ha de traslladar la reclamació perquè en el termini màxim de deu dies puguin manifestar el seu acord a seguir el procediment amb mediació o, si escau, presentar, si ho consideren oportú, les al·legacions o els documents que estimin oportuns en defensa dels seus drets o interessos".

Amb la finalitat d'aplicar les previsions d'aquest precepte, la GAIP va demanar al DET la identitat i les dades de contacte de les terceres persones afectades per la Reclamació, que han resultat ser tres empreses: la titular de l'establiment i les autores de l'anàlisi i de l'avaluació quantitatives del risc. S'ha donat audiència a les tres empreses afectades, una de les quals ha formulat al·legacions, el contingut de les quals ja ha estat valorat pels antecedents anteriors. Cal assenyalar que aquestes al·legacions no posen de manifest l'oposició a l'accés a la informació pública sol·licitat, motiu pel qual no és necessari d'aplicar la demora prevista per l'article 33.2 RGAIP.

7. *Ponderació dels drets i interessos en joc*

El fonament jurídic 3 acredita la concurrència del límit de l'article 21.1.a LTAIPBG, segons el qual el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a la seguretat pública. Així mateix, els fonaments jurídics 4 i 5 no descarten la concurrència dels límits al dret d'accés a la informació pública relatius a la protecció de dades personals i als drets de propietat intel·lectual.

En aquestes circumstàncies, cal determinar si ha de prevaldre el dret d'accés a la informació pública o la protecció i reserva de la informació afectada pels límits legals indicats.

Segons l'article 20 LTAIPBG, "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". Així mateix, l'article 22.1 de la mateixa Llei estableix que "els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la

finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació”.

Els fonaments jurídics anteriors posen de manifest que l'únic dels límits invocats que ha estat objecte d'un raonament prou consistent de la seva concurrència i de les causes que en poden determinar l'aplicació és el relatiu a la protecció de la seguretat pública. Les consideracions sobre la necessitat de protegir dades d'identitat de persones físiques i drets de propietat intel·lectual són molt genèriques, no acrediten la concurrència dels límits indicats i, en qualsevol cas, es poden considerar resoltes amb una referència general a la necessitat de no divulgar la identitat de persones externes de l'Administració que no sigui rellevant per a la finalitat de l'accés i a la d'evitar una explotació il·legal dels drets de propietat intel·lectual.

En relació amb el límit relatiu a la protecció de la seguretat pública, la seva eventual aplicació no pot desconèixer que qui demana la informació que l'afecta és un Ajuntament, i ho fa en exercici de les seves competències en matèria de seguretat en els llocs públics, protecció civil, protecció del medi ambient, defensa dels consumidors i usuaris, salubritat pública i esports (article 25.1, epígrafs a, c, f, g, h i m de la Llei 7/1985, reguladora de les bases del règim local) i, en general, dels interessos generals de la població. És a dir: que a l'interès general inherent a l'exercici del dret d'accés a la informació pública, l'Ajuntament reclamant hi suma els interessos generals que serveix amb l'exercici de les seves competències, que podrien resultar directament afectats per l'activitat industrial sobre la qual demana informació. No només això: en tant que responsable de la seguretat en els llocs públics i de serveis de protecció civil, l'Ajuntament és objectivament el primer interessat en protegir les condicions de seguretat en les que s'exerceix l'activitat industrial en relació amb la qual demana l'expedient.

Des de la perspectiva de les empreses afectades, no sembla que l'accés sol·licitat les hagi de causar un perjudici significatiu. De les tres afectades, només una ha presentat al·legacions, que no incideixen en el límit de la seguretat pública (només es refereix a la protecció de dades personals i als drets de propietat intel·lectual, al·legacions que són ateses per aquesta Resolució, d'acord amb els fonaments jurídics anteriors), i les altres dues no n'han presentat, malgrat que una d'elles hagi requerit a la GAIP accés a tot l'expedient de la Reclamació i se li hagi ampliat el termini per formular-les.

I és que, com afirma l'informe del DET, “cal concloure que un ajuntament pot actuar en defensa dels habitants del seu municipi i que, per tant, concorre un interès públic superior a favor de l'Ajuntament que justifica l'accés a la documentació sol·licitada”.

8. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

9. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió d'1 de desembre de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 724/2022 i declarar el dret de l'Ajuntament reclamant a una còpia de l'expedient d'anàlisi quantitatiu del risc de l'activitat farmacèutica indicada a la sol·licitud, tramitat l'any 2016, sens perjudici de la necessitat de no divulgar la identitat de persones externes de l'Administració que no sigui rellevant per a la finalitat de l'accés i d'evitar una explotació il·legal dels drets de propietat intel·lectual.
2. Requerir al DET que lliuri a l'Ajuntament de Malgrat de Mar la informació indicada a l'apartat anterior dins del termini màxim de quinze dies.

3. Requerir al DET a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a l'Ajuntament reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 724/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adrexi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.